

ger fra f.eks. Vietnam, Indien eller Brasilien uden at indgå en aftale med rettighedshaver, hvilket kan være tidskrævende og besværligt, selv om denne ikke har indvendinger imod salget? Hvis det her betyder, at vi fremover kun kan købe mainstream-litteratur, musik og film fra ikke-EU-lande, er det da et kulturelt tilbageskridt af enorme dimensioner.

Her på falderebet vil jeg heller ikke undgå at komme ind på, at vi er meget kede af i Dansk Folkeparti, at man ikke har tilgodeset artisterne i denne her ophavsretslov. Jeg har også spurgt til det i udvalgsarbejdet, men man mener ikke, at man behøver at tilgode dem. Men når man stemmer nej til det her forslag, så stemmer man altså også nej til, at en kategori af kunstnere, som faktisk har brug for at have en ophavsret, ikke bliver tilgodeset her i Danmark. Og det synes vi også i Dansk Folkeparti er yderst beklageligt.

Jeg vil gerne til slut sige, at der stadig væk er tid til, meget apropos det udtryk, som Socialdemokraternes ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, brugte, at trykke på de rigtige knapper. Jeg vil bare appellere til, at man trykker én gang rigtigt på den rigtige knap.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 79 stemmer (V, S, KF, RV og KRF) mod 17 (DF og EL); 11 (SF) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift. (Ændrede beløbsgrænser m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 20/11 2002. Anden behandling 28/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg er naturligvis, høje formand, opmærksom på, at der ikke er stillet ændringsforslag, så forslaget kunne jo bare gå igennem, og det burde det også, og det gør det også.

Men hvis blot halvdelen af dagbladet Politikens beskrivelse i går om, hvorledes kompensationsbeløbet for det store bogrøveri i 2002 er blevet fordelt – og jeg tror egentlig, at det nu måske var ret hensigtsmæssigt, om ministeren hørte efter – så er der anledning til at konstatere en endnu større tilfredshed med det forlig, der danner baggrund for, at vi om lidt kan vedtage den nye lov om biblioteksafgift.

Kl. 13.45

Jeg vil understrege, at det i 2002 ser ud til, at nogle forfattere, der ikke opfyldte kriterier for tildeling af biblioteksafgift, hverken for 2001, 2002 eller 2003, formentlig da, har modtaget deres fortjente beløb – jeg har forstået, at en enkelt af dem vist er helt nede på 88 kr. i beregnet biblioteksafgiftsbeløb – men får i år 5.000 kr. Dette sker, fordi der blev indført nogle panikregler. Uden at være for grov kan det siges, at de pågældende uden at opfylde ét eneste kriterium får forærende 5.000 kr., der er taget fra kulturen.

Vi sagde, da ministeren foretog sin razzia i foråret på biblioteksafgiftsområdet, at nu var ministeren i færd med at fodre kulturens hund med dens egen hale. Ingen kunne på daværende tidspunkt vide, hvor meget ret vi havde. Nu må ministeren i et samråd efter jul forklare sig, og det bliver svært, tror jeg. Jeg vil tro, det bliver umuligt.

Desto mere glædeligt er det, at vi om lidt kan vedtage en ny og mere anstændig lov om biblioteksafgift, en lov, der er noget mere fremtidssikret og ikke præget af så meget hul i isen-aktion. Det kan de ældste af os jo huske hvad betyder. Det var noget, som hr. Schlüter i sin tid måtte afskaffe lynhurtigt igen, før isen var smeltet. Og der er altså lavet sådan en hul i isen-aktion som ministeren og regeringens hovsabesparelser, af menigmand kaldet det store bogrøveri, for 2002. Beklageligvis lykkedes det ikke, som det også fremgår af betænkningen, helt at undgå en fortsættelse af røveriet i 2003.